

Revistă școlară cu apariție anuală, Colegiul Național "Petru Rareș" Beclean

Jurnal de călătorii

ANUL 3 NR. 3. APRILIE 2020

Coordonatori:

Prof. Năstase Delia Mirela

Prof. Moșil Octavia

*“Călătoria este singurul
lucru care se poate cumpăra
și care te face mai bogat “*

ISSN 2601-2405, ISSN-L 2601-2405

Colectivul redacțional

Referent științific:

Inspector școlar de specialitate, ISJ
Bistrița Năsăud, prof. Manea Angelo

Coordonatori: Prof. Delia Năstase
Prof. Octavia Moisiu

Redactor șef: Săsărman Elisabeta

Redactori: Moldovan Roxana
Turc Budău Mara

Colaboratori: Prof. Cîmpean Emese
Înv. primar Zsigmond
Anca Melania

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Cuprins

Prefață.....	4
Palatul Versailles.....	5-8
Praga.....	9-11
Coma Ruga, Spania.....	12-13
Camp Nou (Barcelona)(Spania).....	14-19
Veneția.....	20-22
Strasbourg.....	23-24
Deșertul din Dubai.....	25-28
Catedrala Notre-Dame din Strasbourg.....	29-32
Praga.....	33-38
Arad.....	39-41
Timișoara.....	42
Transfăgărășan.....	43-45
Castelul Bánffy de la Bonțida.....	46-49
Constanța, România.....	50-52
Castelul Bran	53-55
Memorialul Victimelor Rezistenței.....	56-59
Comunismului și al	

Prefață

Călătoriile constituie un factor important în viața și dezvoltarea oamenilor, întrucât ele oferă experiențe multiple și totuși unice pentru fiecare în parte. Totodată reprezintă un mod eficient și în același timp și plăcut, de dezvoltare fizică și psihică. Minteă umană memorează informațiile care sunt interesante, iar într-o călătorie, într-un loc nou, totul are un farmec aparte, chiar și lucrurile care nu au atras atenția până atunci. Ieșirea din cotidian, din programul zilnic, este deja o sărbătoare, iar vacanțele oferă acest prilej de evadare.

În călătorii grijile dispar, programul se schimbă, mintea și corpul se relaxează și de ce nu, omul ajunge să privească anumite aspecte din viața sa cu alți ochi.

Pe înțeles: fiecare om, care își face bagajul, din punct de vedere cultural, pleacă sărac și se întoarce bogat.

Palatul Versailles

Palatul Versailles (numit și *castelul Versailles*; în franceză *Chateau de Versailles*) este un castel regal construit la Versailles, în Franța. A fost reședința regilor Franței: Ludovic al XIV-lea, Ludovic al XV-lea și Ludovic al XVI-lea. Acest castel se înscrie printre cele mai remarcabile monumente din Franța, nu numai prin frumusețe, ci și prin prisma evenimentelor. Acesta devine reședință regală

permanentă începând cu anul 1682, când regele Ludovic al XIV-lea a mutat curtea de la Paris, până în 1789, când familia regală a fost forțată să se întoarcă în capitală, cu excepția a câțiva ani din timpul Regenței

Castelul Versailles reprezintă un simbol al monarhiei absolute adoptat de către Ludovic al XIV-lea. În acest castel, în Galeria Oglinzilor, a fost semnat *Tratatul de la Versailles*. În 1837 palatul a devenit primul muzeu de istorie al Franței. În 2017, Palatul

Versailles a fost vizitat de 7.700.000 vizitatori, devenind al doilea cel mai vizitat monument din regiunea Île-de-France. Următorii regi și membri ai familiilor lor s-au născut în Palatul de la Versailles: Filip al V-lea al Spaniei, Ludovic al XV-lea al Franței, Ludovic al XVI-lea al Franței, Ludovic al XVIII-lea al Franței, Carol al X-lea al Franței.

Am fost plăcut impresionată de arhitectura acestui castel, de modul în care era construit, de la cel mai mic detaliu până la cele mai mari. Dacă ar fi să descriu turul în câteva cuvinte aş spune următoarele: grandios, complex, unic, tandru și splendid. Totul este creat cu o măiestrie de nedescris și toate te încântă încă de la primul contact vizual cu acestea.

Ceea ce mi-a plăcut cel mai mult a fost faptul că am acumulat numeroase cunoștințe despre acești regi și regine renumite în întreaga lume, le-am vizitat chiar și dormitoarelor și am descoperit foarte multe aspecte din viața lor.

Grădinile Ver-

Dimensiunile acestor grădini istorice și deopotrivă moderne sunt enorme, fiind desfășurate pe mai mult de 800 de hectare, ceea ce face practic imposibilă vizitarea lor pe jos. Sunt amenajate linii de trenuleț sau pot fi folosite mici mașinuțe electrice, cu care vizitatorii pot ajunge în cele mai îndepărtate colțuri ale acestui paradis ale cărui planuri arhitecturale au fost făcute de către Andre le Notre (1613-1700). Acest arhitect de grădini le-a modificat și îmbogățit timp de aproape 40 de ani, până au ajuns la forma din prezent, grație aplecării pentru frumos pe care o avea „Regele Soare“ - Ludovic al XIV-lea. Parcul superb al palatului nu este format doar din grădini, ci este și un adevărat muzeu, având numeroase statui, ansambluri sculpturale și o mulțime de fântâni, alimentate cu apă de țevi a căror lungime însumată este de circa 50 de kilometri. În centrul grădinilor există un mare canal cu apă, în formă de cruce, iar grădinile sunt grupate în patru mari zone, după punctele cardinale. Porțiunea cu cea mai mare bogăție de verdeț și cu cele mai multe specii de plante este în nord. Terasa palatului se deschide spre partea de sud, astfel că grădinile din această zonă pot fi admirate dintr-un unghi deosebit.

De pe această terasă se coboară pe scări până la Aleea Regală, ale cărei dimensiuni sunt cu adevărat generoase, având peste 300 de metri lungime și 40 lățime, fiind și străjuită de statui, câte 9 pe fiecare parte. Aleea se termină la bazinul lui Apollo, unde este și statuia aurită a acestuia, realizată între anii 1668 și 1670, de către Jean Baptiste Tuby. În partea de est, se pot admira o terasă formată din bazine cu apă, iar fiecare bazin are câte 4 statui care simbolizează fluviile Franței. La bazinul Latonei se ajunge coborând niște scări, pe care există 6 statui purtând numele: Ziua, Seara, Aerul, Soarele, Apa și Primăvara. Apartamentele reginei dădeau spre vest, iar zona aceasta de grădini este formată dintr-o galerie centrală de 155 de metri, încadrată de alte două galerii, 4 porțiuni de gazon și un bazin circular, toate întinse pe 3 hectare. Regele și regina își puteau distra invitații de seamă și într-un spațiu de bal aflat în aer liber, construit sub formă de amfiteatru, cu cascadă și cu o platformă de dans în mijloc. Și regele avea spațiul său, unde avea la dispoziție un bazin (Bazinul Oglinzilor) în care încerca machetele navelor de război.

Ferestrele dinspre apus ale Palatului Versailles dezvăluie o panoramă impresionantă a celebrelor grădini cu fântâni, statui și canale, care m-au impresionat prin frumusețea lor de nedescris. Plimbându-mă pe alee, mă minunam de frumusețea tuturor lucrurilor, de modul unic în care erau aranjate toate, într-o simetrie perfectă. Când privești cu ochii e doar verdeață, apă și elemente sculptate.

Elev Precup Alina

Praga

În perioada 30 noiembrie – 2 decembrie 2018 am avut ocazia să vizitez orașul Praga. **Praga** este capitala Republicii Cehe. Orașul este situat pe râul Vltava, în Boemia Centrală, și are aproape 1,67 milioane de locuitori, fără a fi luați în calcul și cei aproximativ 300.000 de navetiști, care lucrează în oraș, dar nu locuiesc aici.

Teritoriul pe care se află azi Praga a fost locuit încă din Paleolitic. Praga are diferite supranume, printre care *Praga mater urbium* („mama orașelor”), „Orașul celor o sută de clopotnițe” sau „Orașul de aur”. Din 1992, centrul istoric al Pragăi a fost inclus pe lista UNESCO a locurilor din patrimoniul cultural mondial.

Praga a devenit unul dintre cele mai populare destinații turistice din Europa și din lume. Praga este pe locul al șaselea în topul celor mai vizitate orașe europene. Printre locurile de mare interes turistic în Praga se numără: **Ceasul Astronomic** care exercită o puternică atracție asupra turiștilor, acest lucru datorându-se faptului că de fiecare dată când sunt anunțate orele are loc un adevărat spectacol animat care atrage ca un magnet toți turiștii aflați în apropiere, aceștia neîncetând niciun moment să filmeze sau să fotografieze spectacolul oferit zilnic timp de 12 ore de bătrânul orologiu.

Catedrala Sfântul Vit este un excelent exemplu de arhitectură gotică și este cea mai mare și cea mai importantă biserică din țară. Am fost impresionat la vederea acestei catedrale deoarece nu mai văzuesm așa ceva până atunci.

Podul Carol este un pod istoric celebru, care traversează râul Vltava. Acest pod este impresionant din punct de vedere arhitectural, însă nu am putut să ne bucuram prea mult de priveliștea pe care o oferea, deoarece era foarte aglomerat de turiști.

Turnul de observație Petřín este un turn de oțel din Praga, înalt de 63,5 metri, care seamănă mult cu Turnul Eiffel. Cu toate că este mult mai mic decât Turnul Eiffel, el se află pe culmea unui deal înalt, Petřín, astfel încât, vârful său se află la o înălțime mai mare decât cea a Turnului Eiffel. Astăzi este o atracție turistică majoră a orașului. Dealul poate fi urcat pe jos în aproximativ o jumătate de oră pe un drum care devine destul de alunecos atunci când ninge, în timp ce urcarea în turn este mai scurtă, dar destul de obositoare. Priveliștea din vârful turnului este incredibilă, de acolo putând vedea tot orașul.

Praga este un important centru cultural european, fiind gazdă a numeroase evenimente culturale. În oraș există sute de săli de concert, galerii de artă, cinematografe și cluburi de muzică. Praga este gazda mai multor festivaluri de film, de muzică, întâlniri ale scriitorilor, sute de vernisaje și de prezentări de modă. Produsul intern brut/cap de locuitor al capitalei este de aproape două ori mai mare decât media pe Republica Cehă, adică 33.784 € în 2004, care este 157,1% față de media pe Uniunea Europeană, ceea ce plasează Praga printre cele mai

bogate 12 regiuni ale UE. În plus, nivelul prețurilor este mult mai scăzut decât în alte orașe. Din ultimul deceniu al secolului trecut, Praga a devenit o locație importantă pentru companiile internaționale sau hollywoodiene producătoare de film. Spre deosebire de alte orașe europene, Praga nu a suferit mari distrugerii în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, orașul fiind folosit ca decor pentru diferite scene din orașe interbelice precum Amsterdamul ori Londra. Combinația dintre arhitectura interesantă, prețurile scăzute, scutiri de impozite și o infrastructură preexistentă pentru arta cinematografică s-a dovedit extrem de atractivă pentru companiile producătoare de film.

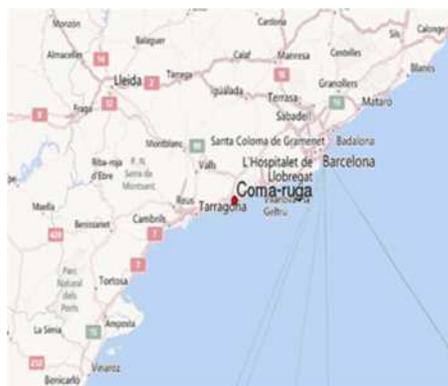
În opinia mea, Praga este un oraș ce merită vizitat de oricine, deoarece este un oraș sigur, cu oameni politicoși și obiective turistice aparte, asta făcându-l un oraș ce iese în evidență printre celelalte orașe mari din Europa.

Elev Cantor Andrei

Coma Ruga, Spania

Situată în estul Spaniei, în apropiere de Barcelona, această așezare turistică reprezintă un nucleu important, având deschidere la Marea Mediterană. Această așezare păstrează amprentele stăpânirii romane, bine conservate. Coma Ruga (sau Comarruga) găzduiește un lanț hotelier complex, adaptat buzunarului fiecăruia.

Deși nu este o locație cunoscută de multă lume, este preferata mea, locul meu preferat din care văd marea. Un loc liniștit și primitor, cu turiști din zone apropiate. Deși este o așezare mică, te impresionează, în primul rând, cu plaja întinsă care este primul obiectiv al turiștilor, totodată arhitectura, străzile, oamenii și așezarea ei îți creează o stare de bine.

Orașelul îmbină atât arhitectura modernă, cât și cea veche.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Râmân, însă, cele mai impresionante, apusurile văzute pe plajă:

Dacă pentru timpul zilei, activitatea principală este plajă, pentru activitatea de seară preferată de mine este plimbarea pe marginea mării. Totodată,

orașelul este activ noaptea, oamenii alegând fie să se plimbe, fie să meargă la restaurant, concerte și dansuri în aer liber.

Amintesc și de

mâncarea care este foarte gustoasă și de numeroasele restaurante unde poți mânca tradițional “PAELLA”. Așadar, Coma Ruga, este un orașel “numa bun de vizitat” un loc minunat de vacanță, un loc liniștitor în care îți poți “încărca bateriile”, dar totodată și sufletul.

Elev Bilțiu Mariana

Camp Nou (Barcelona)

Camp Nou (pronunție în limba catalană care înseamnă câmp nou, adesea menționat în engleză sub denumirea de Nou Camp) a fost stadionul principal al FC Barcelona de la finalizarea sa în 1957 și se află în Carrer d'Àrístides Maillol.

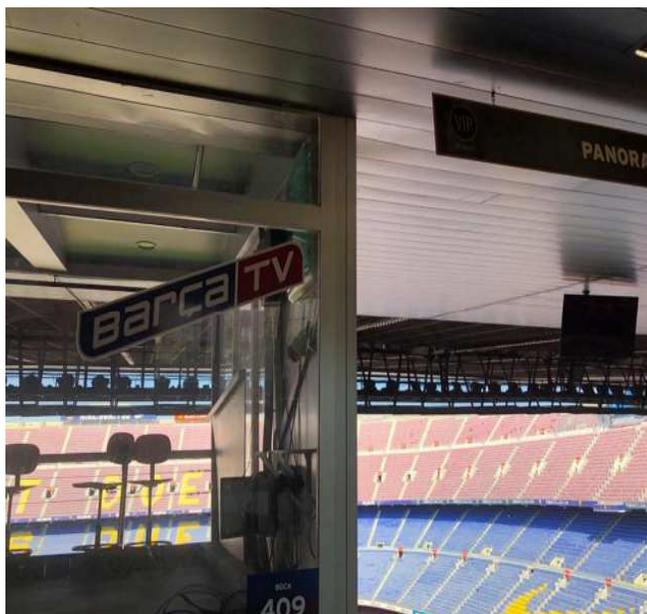

Cu o capacitate de 99,354 locuri, este cel mai mare stadion din Spania și Europa și cel de-al treilea cel stadion de fotbal din lume. Acesta a găzduit două finale ale Cupei Europene / Ligii Campionilor din 1989 și 1999, două finale ale Cupei câștigătorilor UEFA Cup, patru partide finale ale Cupei Inter-Cities Fairs, cinci partide de finală ale Super Cup-ului UEFA, patru finale ale Copa del Rey, două Copa de la Liga jocuri finale, douăzeci și unu de jocuri finale Supercopa de España, cinci meciuri, inclusiv partida de deschidere a Cupei Mondiale FIFA din 1982, două meciuri din patru la Cupa Europeană a Națiunilor din 1964 și finala competiției de fotbal la Jocurile Olimpice de vară din 1992.

Suporterii Barçei vin pe stadionul Camp Nou ca într-o altfel de casă , una de cinci stele, construită pentru o familie mare și celebră, cum e cea a clubului din Barcelona.

TURUL

Chiar și cu un preț mare pentru biletul de intrare – 23 Euro –, intrarea la Camp Nou nu e lipsită de un timp de așteptare, fiindcă o parte importantă dintre turiștii sosiți în Barcelona se opresc și aici. Lor li se adaugă fanii adevărați, cei care vizitează în treacăt orașul, după ce și-au epuizat timpul de vacanță pentru un experiment veritabil acasă la Barça. Și e bine de știut că F.C. Barcelona nu înseamnă doar fotbal, căci o spune chiar motto-ul: „*Més que un club*” – „*Mai mult decât un club*”. De aceea, pentru toți iubitorii de sport, un tur al lui Camp Nou, presupune o experiență vizuală emoționantă, completă și accesibilă prin intermediul celor mai moderne tehnici media.

Prima etapă a turului se desfășoară în muzeul propriu-zis al clubului, o ilustrare impresionantă a istoriei sale centenare, surprinzând momentele de răscruce din existența Barçei, portretele marilor fotbaliști ce au jucat sub dungile roșii-albastre, trofeele din galeria câștigătorilor

și obiectele de colecție, de la prima fotografie la ultima gheată de aur sau la ultimul tricou de vedetă.

 “Călătorului îi stă bine cu drumul

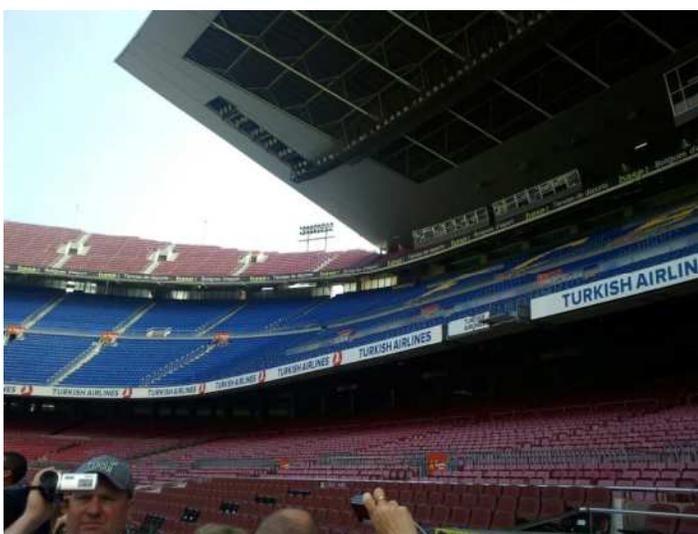
Panourile interactive întinse pe zeci de metri și diversele proiecții le răspund detaliat celor dornici să afle despre componența echipei dintr-un an anume, despre câștigarea cupelor europene sau mondiale și chiar despre fiecare fotbalist ce a avut norocul să poarte echipamentul Barței, nu doar despre Kubala, Cruyff, Ronaldinho și Messi. Pentru ceilalți vizitatori, cu mai puține pretenții în răsfoirea filelor de istorie, vitrinele pline de cupe și trofee vor fi suficiente pentru a-i convinge de meritele sportive ale acestui mare club european.

Urmează, firește, stadionul. Dar înainte de a călca pe urmele ghetelor cu crampoane, se trece prin vestiarul echipei oaspete, unde simplitatea încăperii e compensată de valoarea sportivilor care s-au pregătit aici înainte de meciuri importante. Deasupra dulapurilor au fost plasate imagini ale unora dintre aceștia.

Intrarea pe stadion se face, printr-un efect deosebit, prin tunelul jucătorilor, unde sonorizarea specială reproduce vuietul plin de entuziasm care învăluie terenul în momentele reale, anterioare începerii jocului. Apoi, dintr-odată, apare în față gazonul verde, îngrijit exemplar. Chiar și fără cei aproape o sută de mii de spectatori, stadionul impresionează. Mai

trebuie să te apropii de băncile echipelor, apoi să te plasezi în colțul terenului, imediat lângă linia albă de pe iarbă; ești cuccerit!

A treia parte din tur poartă vizitatorii prin sala de presă, adică spațiul pentru conferințe, interviuri și reclame, apoi prin zona de transmisiilor radio și tv. Aceasta din urmă reprezintă o platformă închisă, situată în partea superioară a stadionului și asigurând comentatorilor sportivi o panoramă perfectă asupra terenului, prin intermediul unui perete din sticlă. Cei norocoși să nimerească aici un grup mare de suporteri împătimiți, vor putea auzi în direct ce rezonanță are strigătul în cor: „Gooooooool!”

Bineînțeles că un suvenir important cu care se poate pleca de pe stadion este o fotografie cu una dintre cupele importante ale Barçei; sau o fotografie în zona de interviuri, având în spate numele sponsorilor echipei; ori, și mai interesant, o fotografie alături de una dintre vedetele fotbalului barcelonez – un trucaj foarte bine realizat, care ar arăta excelent pe un perete al camerei de acasă. (Și dacă acestea nu s-ar dovedi suficiente, mai târziu poți să cheltui bani mulți pe suveniruri de tot felul, puse în vânzare în magazinul clubului.)

Înainte de părăsirea stadionului, vizitatorii mai au posibilitatea de a vizualiza diferite imagini atent selecționate, reprezentative pentru F.C.Barcelona și pentru contribuțiile sale importante nu

doar în domeniul sportiv, ci și în cel social. La sfârșit, ești îndemnat să ascuți (în căști speciale) imnul clubului, pentru ca să nu poți uita curând „numele pe care îl știu cu toții: Barça, Barça, Baaarça!”

Încă de când eram mic îmi doream să ajung într-o bună zi pe stadionul pe care joacă câțiva dintre jucătorii mei preferați de fotbal. În anul 2018 visul mi-a fost îndeplinit și am reușit să ajung în locul în care îmi doream de atâta timp. Încă de pe drumul spre Barcelona nu-mi venea să cred că voi ajunge pe Camp Nou, nu-mi venea să cred că îmi voi întâlni jucătorii de fotbal preferați.

Odată ajuns lângă stadion începusem să am emoții uriașe pentru ceea ce urma să vizitez. Totul părea de vis și îmi doream așa de mult să văd tot ceea ce este acolo, încât timpul parcă se oprea în loc și eu nu reușeam să pătrund pe porțile stadionului.

Vremea nu se opunea dorinței mele, soarele strălucea puternic, temperatura era una foarte potrivită pentru o călătorie perfectă, așa că nimeni și nimic nu se putea opune îndeplinirii visului meu.

Am vizitat tot. Camera trofeelor, vestiarele, holurile și toate tunelele pe care pășeau zilnic jucătorii pe care îmi doream să îi văd. Totul era atât de frumos, până când am pășit pe stadion, pe gazon, moment în care inima începuse să bată din ce în ce mai tare și emoțiile să crească, însă totul a fost perfect.

Elev Stezar Alexandru

Veneția

Fiind pentru prima dată în Italia, Veneției i-am acordat doar două zile. În aceste două zile am apucat să vedem cam tot ce ne-am propus din Veneția și din insulele ei mai renumite.

Noi stând în Menstre la un hotel, am ajuns în Veneția cu tramvaiul.

Acesta are capătul de linie, ca de altfel toate tramvaiele și autobuzele care ajung aici, în Piața Roma. De aici am trecut peste un mic pod și am început plimbarea. Obiectivele noastre principale și al majorității turiștilor, erau *Podul Rialto* și *Piața San Marco*.

După cum știți în Veneția este foarte greu să te orientezi, dar am urmat și noi indicatoarele și ne-am descurcat destul de bine.

Până la Podul Rialto am mai făcut un mic ocol pentru a vedea Scuola Grande di San Giovanni Evangelista, am intrat apoi puțin în Biserica Santa Maria Gloriosa dei Frari, am făcut un mic popas pe o bancă din Campo San Polo unde este și o fântână cu apă potabilă, apoi continuând plimbarea pe străduțe înguste și trecând parcă încontinuu peste mici canale am ajuns la Podul Rialto. Aici am dat de o mare de oameni care parcă erau porniți să cucească acest pod. Ca să îl traversezi pe una din părțile laterale, era o mare aventură.

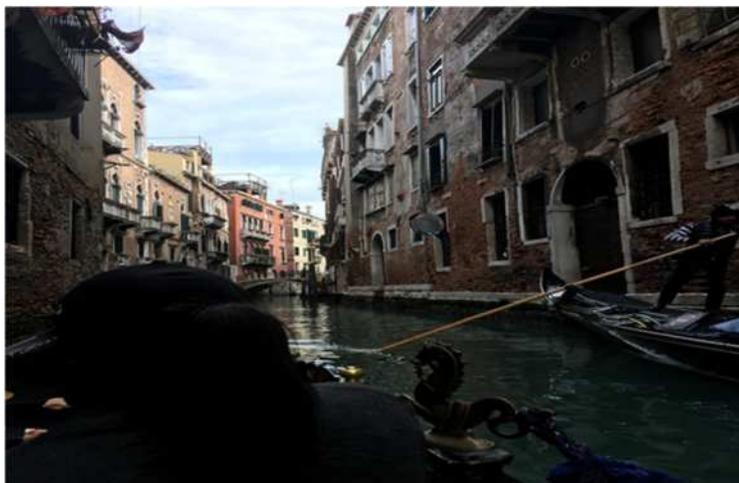

Toată marginea acestuia era împânzită de oameni care așteptau să își facă o poză cu traficul de pe Grand Canal. Am admirat și ne-am minunat de acest impunător canal al Veneției și am mers la una dintre locațiile aflate foarte aproape de pod despre care aflasem că nu trebuie să o ratăm.

De aici ne-am continuat plimbarea spre Piața San Marco și strecurându-ne din nou pe străduțe înguste și intens circulate am ajuns la aceasta. Aici chiar am fost impresionați de frumusețea pieței. Am admirat aici Bazilica San Marco, turnul clopotniță al bazilicii Campanila San Marco, Turnul cu Ceas și mai ales piața în sine care este străjuită pe trei laturi de superbe clădiri în care se află multe muzee restaurante și magazine. Deși, la bazilică, intrarea este gratuită era o coadă întinsă pe câțiva zeci de metri am așteptat și am rămas foarte plăcut surprins de ce am văzut înăuntru.

După prima zi petrecută la cumpărături și vizite în orașul lagunar Veneția, ne-am hotărât să vizităm și cele 2 insule nordice ce aparțin de Veneția și anume Insulele Murano (insula sticlăriei) și Burano (insula dantelelor). Așa că am savurat micul-dejun la hotel și după obișnuita cursă cu tramvaiul din Maestre până la Pizzale Roma de aproximativ 20-30 minute, am coborât și ne-am făcut un abonament de o zi la toate cursele de vapoare și autobuze.

Murano este un arhipelag de mici insule unite prin poduri, este o insulă ce are în loc de străzi, canale navigabile. În evul mediu, acest arhipelag,

era autonom, însă acum făcând parte din Venetia. Murano este cunoscut lumii întregi datorită sticlăriei care se fabrică pe această insulă de acum mai bine de o mie de ani. De pe Murano, ne-am îmbarcat pe vapoare numărul 12 și am continuat drumul până am ajuns pe Burano, care se învecinează cu Torcello (se pare că această insulă a fost prima locuită, dar malaria și timpul au făcut ca astăzi doar câteva familii să mai locuiască aici). Călătoria între cele două insule, Murano și Burano, va dura puțin peste 40 de minute

Elev Blaga Darius

Strasbourg

Strasbourg, capitala magiei și a tuturor oportunităților. Este un oraș în Franța, prefectura departamentului Bas-Rhin, capitala regiunii Alsacia. Are o populație de peste 360.000 locuitori, se află pe malul stâng al fluviului Rin și este traversat de un afluent al acestuia. Strasbourg este sediul Parlamentului European.

Am avut ocazia să ajung în Parlament, să cunosc parlamentarii și modul în care abordează anumite subiecte. Subiectul principal din acea zi a fost poluarea și efectele pe care le are asupra planetei. M-a impresionat că elevilor li se permiteau să pună diferite întrebări.

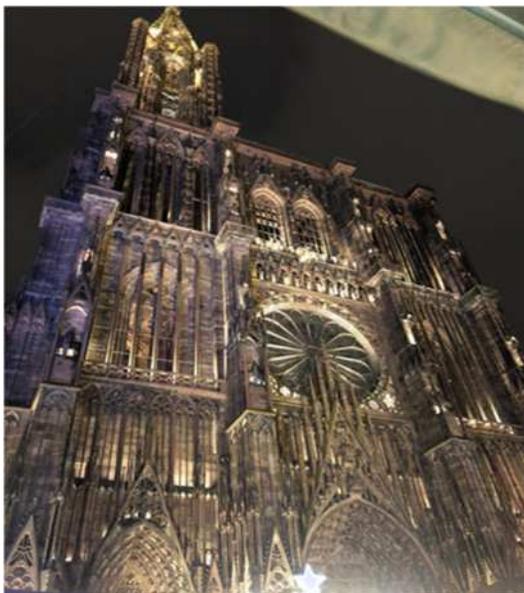

Seara am vizitat catedrala *Notre-Dame* de Strasbourg. Catedrala *Notre-Dame* din Strasbourg este cunoscută ca fiind una dintre cele mai frumoase

catedrale gotice din Europa. Catedrala este amplasată pe locul unui fost templu roman. Este cunoscut faptul că această catedrală a fost ridicată de către episcopul Sfantul Arbogast din dieceza Strasbourg-ului la sfârșitul secolului șapte.

Am rămas impresionată de frumusețea catedralei și de aspectul acesteia. Dar, ceasul astronomic a fost unul dintre primele aspecte care mi-a sărit în evidență când am văzut pentru prima dată catedrala. Ceasul astronomic ne oferă o viziune a diferitelor stagii ale vieții, care sunt personificate de către un copil, un tânăr, un adult și un om vârstnic ce stă înaintea Domnului. Deasupra acestuia se află Apostolii care merg înaintea lui Hristos. În fața ceasului se află faimoasa coloană a Îngerilor, care, într-o manieră foarte originală, înfățișează Judecata Universală.

Elev Florean Ioana

Deșertul din Dubai

Dubai se află direct în Deșertul Arabiei. Cu toate acestea, topografia Dubai este semnificativ diferită de cea a porțiunii de sud a Emiratelor Arabe Unite, în care o mare parte din peisajul Dubaiului este subliniată de modele de deșert de nisip, în timp ce pietrișul domină o mare parte din regiunea de sud a țării.

Deșertul Safari - în caravana cu automobile 4x4 pe dune, aproximativ 45 minute, se merge într-o excursie ce are loc după-amiaza, pentru ca turiștii să prindă apusul în deșert. După cursa de pe dune, turiștii sunt duși într-o tabără, în mijlocul deșertului (atenție, seara bate vântul!), unde se servește o masă tradițională, pe jos, pe niște covoare. Există un program artistic cu belly dancing și dervish.

Orașul Dubai este situat pe o fâșie de coastă mărginită de deșert și devine foarte fierbinte. Acesta este uscat în zilele călduroase și umed în timpul zilelor mai reci, din vară. Vremea mai plăcută durează de la sfârșitul lunii septembrie până la începutul lunii mai (rețineți că, deși vremea este relativ plăcută, cu temperaturi de zi cu zi, din octombrie până în ianuarie și martie-mai fiind încă 20-25 °C, trebuie să fiți pregătiți pentru temperaturi mai reci noaptea). În timpul iernii, temperatura pe timp de noapte este de obicei de 10-16 °C. Din mai până în septembrie, soarele este intens și temperaturile pot atinge 45 ° C în oraș și chiar mai mari în deșert și cu o umiditate de 60% -70%. Aerul condiționat se află peste tot și este dat la maximum, așa că luați-vă un pulover dacă mergeți la cumpărături în mall.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Răsăritul este întotdeauna o experiență unică, iar deșertul este întotdeauna un peisaj uimitor. Vederea răsăritului de soare în deșert este minunată și aceasta este o vedere care nu trebuie ratată, care vă va lăsa fără suflare. Optând pentru vederea răsăritului cu cămile, vă puteți bucura de vederea soarelui care răsare deasupra peisajului deșertului. După preluarea de la hotel sau locația preferată din centrul Dubaiului la aproximativ 04:00, puteți porni într-un tur uluitor cu un vehicul confortabil. Călătoriți în deșertul arab și experimentați panoramele sale deasupra unei cămile. Plimbați-vă

pe terenul deșertului pe spatele cămilei și experimentați un mod antic de transport de primă mână. Urmăriți răsăritul după o plimbare de aproximativ 25 de minute și cufundați-vă într-o atmosferă spectaculoasă.

Continuați călătoria cu cămilele timp de aproximativ 20 de minute după pauza zilei și faceți drum spre o comunitate beduină pentru a obține o primire tradițională de cafea arabă („Kahwa”) sau ceai servit cu curmale și alte fructe uscate. Călătoriți într-o tabără beduină în confortul unui vehicul 4WD. Bucurați-vă de un mic-dejun ușor la sosirea în tabără, înainte de a vă întoarce la Dubai pentru a vă lăsa abandonat la hotel. Dar înainte de asta, vă recomand să vizitați și următoarele:

Dunele de nisip - Privind dunele de nisip poți afla totul despre geografia și istoria deșertului din timpul călătoriei. Nisipul este compus în cea mai mare parte din cochilii și corali zdrobiți și este fin, curat și alb. Ajungi la o tabără ridicată între dunele de nisip, unde cobori pentru a face sandboarding. După o scurtă prezentare a modului în care să folosești în siguranță placa, exersează mișcările, punând în practică informațiile primite de la ghid. Odată ce ai căpătat încredere, întrece-te cu participanții la tur pe dunele de nisip.

După ce ajungi la o **fermă tradițională de cămile**, admiră temerarele animale de aproape și călărește o cămilă. Află mai multe despre speciile diferite de cămile folosite în

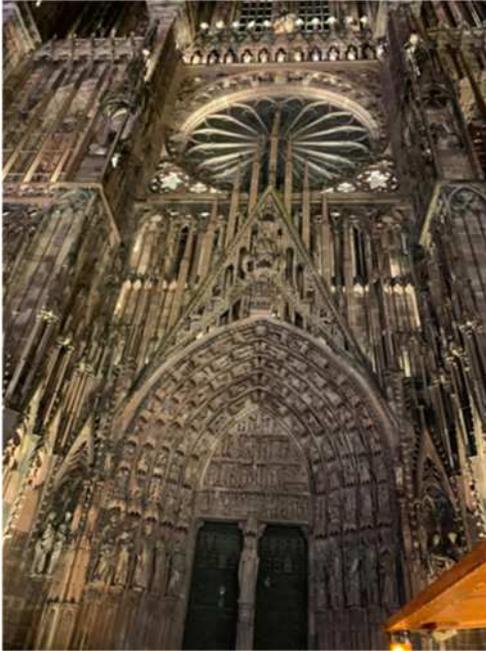
regiune și apoi întoarce-te la autovehicul pentru a-ți continua călătoria.

După aceasta, **instalează-te în tabără**, în timp ce soarele apune în spatele întinderii deșertului. Dacă dorești, roagă-l pe unul dintre artiștii de aici să-ți facă un tatuaj cu henna. Urmărește tanoura, un frumos dans popular, și mergi la locul unde se prepară shawarma sau savurează un grătar succulent la cină. Bucură-te de preparate tradiționale arăbești, cum ar fi hummus-ul și puiul marinat. La final, puflăie o shisha (o pipă arăbească pe bază de apă), dacă dorești, și vezi un spectacol impresionant de dansuri tradiționale în jurul focului de tabără.

Elev Cherecheș Roberta

Catedrala Notre-Dame din Strasbourg

Catedrala Notre-Dame din Strasbourg este un lăcaș de cult romano-catolic construit în orașul omonim la sfârșitul sec. al VII-lea, pe locul unui fost templu roman. De-a lungul timpului catedrala a aparținut atât cultului catolic, cât și celui protestant. În prezent aparține cultului romano-catolic. Din 1988 Catedrala Notre-Dame din Strasbourg a fost inclusă în Patrimoniul Mondial UNESCO. Am vizitat această catedrală în excursia mea în Strasbourg, la Parlamentul European, și am zis ca nu pot să ratez

catedrala. Lucrul care m-a impresionat cel mai mult a fost acea lumină verde despre care vorbește toată lumea când vine vorba despre această catedrală. Unii vorbesc despre o „rază verde” pentru a desemna un fenomen optic, care se produce la echinocții în Catedrala Notre-Dame din Strasbourg și care se manifestă prin proiecția unei pete de lumină verde pe amvon. Această pată de lumină este produsă de razele solare care trec printr-o piesă a unui vitraliu al triforiului meridional, care îl reprezenta pe patriarhul Iuda. Vitraliul datează din 1875, însă primele mențiuni ale acestei raze verzi sunt mult posterioare. Fenomenul observat în prezent se manifestă după o restaurare făcută între anii 1950 și 1971. Catedrala a fost ridicată de către episcopul Sfântul Arbogast din dieceza Strasbourg-ului.

În sec. al VIII-lea, prima catedrală a fost înlocuită de o clădire mai importantă, construcția căreia urma să fie finisată sub domnia Charlemagne. Episcopul Remigius von Strasburg si-a dorit să fie înmormântat în cripta acesteia, potrivit testamentului său din anul 778. Noile cercetări au ajuns la concluzia că această catedrală carolingiană avea trei nave și trei abside. Catedrala a luat foc în mai multe rânduri - 873, 1002 și 1007.

Prima dată când am văzut aceasta catedrală, pentru mine a fost un moment special cu adevărat. Este o biserică care impresionează prin măreția, mărimea, dar mai ales prin detaliile pe care aceasta le oferă. Pe exterior aceasta prezintă niște modele sculptate foarte frumoase care îți atrag privirea încă de prima dată când o vezi. Lucru care îți iese în evidență prima dată însă este mărimea acesteia, impresionând prin înălțimea sa foarte mare. Aceasta are sculptata în ea diferiți îngeri sau sfinți, lucru care m-a făcut să mă întreb cum a fost posibil să se lucreze în așa mod și în așa detaliu pe timpurile în care aceasta a fost construită.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Pe lângă exteriorul care este unul minunat și oferă o priveliște incredibilă, interiorul este și mai minunat, acesta oferind multe detalii minunate, dar și picturi, icoane, sculpturi care te atrag vizual. Pot să spun că orice creștin ar trebui să vadă o asemenea construcție, pentru că pentru

mine această catedrală îți oferă amintiri de neuitat.

Pe lângă toate detaliile și mărimea acestei catedrale, aceasta îți oferă o liniște de nedescris. Chiar dacă în momentul când eu am vizitat-o, pe lângă era și un târg de Crăciun și era mult zgomot, catedrala îți oferea un sentiment de liniște sufletească, liniște și chiar siguranță când te aflai în preajma sa. Nu m-am putut abține să nu fotografiez

această catedrală și să împart pozele cu familie mea. Am fost atât de uimit de exteriorul acestei catedrale, încât mi-am sunat cel mai bun prieten cu camera pe Facebook ca să poată vedea și el măreția acestei catedrale și să se bucure împreună cu mine. Îmi părea însă rău ca nu poate fi alături de mine și să simtă și el acea liniște indusă de către această construcție. Într-adevăr este cea mai frumoasă catedrală pe care am avut ocazia să o vizitez vreodată.

Am rămas cu niște amintiri frumoase în urma vizitării acestei catedrale. Când am plecat pot spune că mi-a părut chiar rău gândindu-mă că poate nu o să mai simt niciodată acea liniște a catedralei și nu o să mai pot admira niciodată acele forme atent sculptate. Pot să spun, însă, că am avut timp să mă bucur de ea. Am petrecut o oră doar uitându-mă la aceasta din exterior și analizând fiecare detaliu. Recomand oricărei persoane care are ocazia să o vadă, fiind o catedrală minunată. Este un monument cu niște măreții rar întâlnite sau chiar unice.

Papiu Cristian

PRAGA

Praga, capitala Republicii Cehe, este un oraș minunat conservat, cu o arhitectură remarcabilă, cu un număr mare de clădiri vechi, străduțe întortocheate și monumente celebre cum ar fi, *Podul lui Carol (Karlův most)*, *Piața orașului vechi (Staroměstské náměstí)*, *Castelul praghez (Pražský hrad)*.

În anul 1992, centrul istoric al orașului, aflat pe o suprafață de 866 de hectare, a fost trecut pe lista UNESCO a monumentelor culturale și naturale mondiale. Frumusețea Pragăi este aproape magică și de aceea turiștii care au vizitat-o odată, revin de regulă după un anumit timp, printre aceștia mă număr și eu. Regimul comunist, care a stăpânit orașul vreme de 40 de ani, a făcut ca până în anul 1989 turiștii străini să viziteze rar orașul. Revoluția de catifea din 17. noiembrie 1989 (în prezent sărbătoare națională) a schimbat totul și, de la o zi la alta, Praga a devenit astfel una dintre cele mai populare destinații din Europa.

Praga „Alma Mater“, este un leagăn cultural cu numeroși iluștrii scriitori, artiști, atleți, sportivi, modele și regizori de filme.

Fără a ține cont încotro o luați prin Praga, veți descoperi bogate capitole de istorie, începând cu Sfântul Imperiu roman, Imperiul habsburgic, prima republică (1918), protectoratul german al Cehiei și Moraviei, Cehoslovacia comunistă și până la actuala Republică Cehă democrată.

Orașul Praga a fost deschis turiștilor de relativ puțin timp, dar are încă destule de oferit în termeni de priveliști, întrucât este ceva nou la aproape fiecare colț.

Piața Orașului Vechi – Una dintre cele mai vizitate atracții din toate atracțiile din Praga este ceasul astronomic aflat pe clădirea Primăriei Orașului Vechi. Ceasul se află de fapt la capătul unui șir de case ce au rămas în picioare în ultimele sute de ani. De fapt, construcția întregii structuri a început încă din 1338.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Podul Carol (Karlův most) din secolul al XII-lea, împodobit pe o lungime de jumătate de kilometru cu statuete în stil baroc, se situează printre cele mai importante atracții turistice ale orașului. Hoinăria pe acest pod încântător cu perspective impresionante asupra Castelului Praga și râului Vltava reprezintă activitatea preferată de toată lumea. Din păcate, Podul Carol este o victimă a propriei popularități – cea mai mare parte a timpului este plin de turiști și cehi, în special în timpul primăverii și al lunilor de vară. Pentru a evita ca mulțimile și turiștii care fac poze să blocheze vederile uluitoare, trebuie să te trezești devreme sau să vii târziu. Pentru a vizita podul într-o atmosferă proprie, cât mai liniștită și romantică, dimineața reprezintă cel mai bun moment pentru o plimbare în absența aglomerației sau poți hoinări pe îndelete pe pod seara târziu, cu străzile luminate impresionante ale Pragăi în fundal.

Castelul Praga este cel mai vast complex medieval, nu numai din Cehia, dar și din întreaga lume. El este amplasat în vârful unui deal destul de înalt, pe malul stâng a râului Vltava, care străbate Centrul Vechi al capitalei cehe. Împrejurările acestui areal medieval sunt cunoscute sub numele de Hradcany. Castelul Praga nu poate fi denumit castel în toată puterea cuvântului, pentru că anumite părți ale acestui edificiu au fost construite în diferite stiluri arhitecturale, și în plus, a fost conceput mai mult în plan orizontal, decât vertical. În interiorul complexului Castelului Praga turiștii au ocazia să viziteze nenumărate obiective turistice și puncte de atracție.

Cea mai renumită dintre toate acestea este cu siguranță catedrala Sântul Vitus, care se distinge prin arhitectura inedită în stil gotic specifică secolului al XIV-lea. Structura sa exterioară este împodobită cu tot felul de figuri și scene grotești care se pot vedea foarte clar de la sol. În interiorul catedralei se găsesc lespezile unor morminte, martore ale istoriei zburcinate a Republice Cehe.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

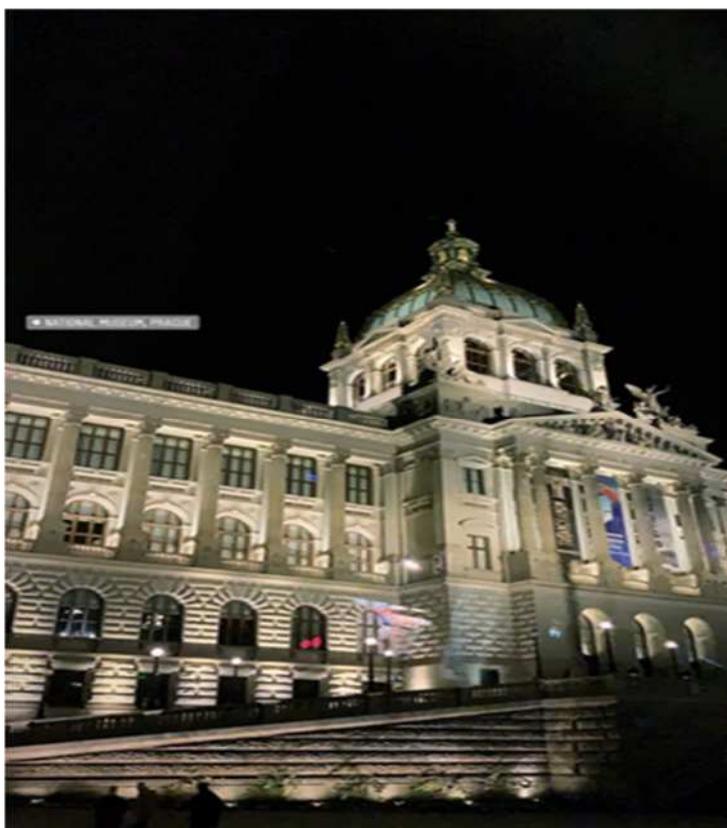

În Praga se află un edificiu foarte interesant, care a fost supranumit "casa care dansează". A fost construită între 1994 și 1996 pentru o companie de asigurări, de arhitectul ceh Vlado Milunic împreună cu arhitectul canadian Frank Gehry. Casa mai este numită și "Ginger & Fred", cu referire la celebrul cuplu de dansatori Ginger Rogers și Fred Astair. Inițial, în locul ei era o casă construită în stilul neo-renascentist de la sfârșitul secolului al XIX-lea. Acea casă a fost distrusă în timpul bombardamentului din anul 1945. Casa care dansează stă printre clădiri construite în stilul neo-baroc, neogotic și art nouveau pentru care a devenit Praga cunoscută. Clădirea non-convențională a fost controversată în timpul construirii ei, dar zece ani mai târziu criticile s-au încheiat, iar casa care dansează are locul ei în cadrul orașului modern Praga. Casa este de fapt o clădire de birouri, dar, cu toate acestea, se poate vizita restaurantul francezesc de pe acoperișul ei, de unde se poate admira râul Vltava și Castelul Praga.

M-am întors, dar tare mult mi-ar fi plăcut să mai stau, pentru că Praga a reușit să-mi întrecă cu mult așteptările. A fost o decizie foarte inspirată să mergem în Cehia și mă bucur super mult că am avut ocazia să vizităm și această frumoasă capitală europeană, Praga. E orașul meu preferat pentru faptul că am avut atâtea locuri impresionante de vizitat și oamenii au fost foarte primitivi. M-am întors în acest oraș minunat în 2019, după ce prima mea vizită a fost în 2016. Sper să mai am ocazia de a mă întoarce.

Elev. Urian Andra

Arad

Arad este municipiul de reședință al județului cu același nume, la limita între regiunile istorice **Banat** și **Crișana, România**, având o populație de, aproximativ, 159.074 locuitori. Se află pe ambele maluri ale râului **Mureș**, în **Crișana** și **Banat, România**.

Cu un aspect ordonat, sobru și germanic ce amintește de marile capitale din **Europa Centrală**, în special de **Viena**, **Aradul** este deseori neglijat de călătorii ce ajung în vestul **României**, care preferă să viziteze **Timișoara** sau **Oradea**, orașe mult mai populare din punct de vedere turistic. **Aradul**, însă este o destinație cu o istorie impresionantă, fiind unul dintre cele mai vechi orașe din țară și locul în care s-a pus la cale **Marea Unire din 1918**, avînd un patrimoniu cultural bogat, clădiri istorice interesante, cetăți care au jucat un rol esențial în secolele trecute, biserici din lemn ce datează din **Evul Mediu** și multe alte obiective turistice ce merită luate vizitate.

Printre obiectivele turistice care se pot fi vizitate se numără:

Bulevardul Revoluției

Considerat a fi un adevărat complex arhitectural ce include mai multe clădiri-monumente uimitoare, Bulevardul Revoluției ar trebui să fie prima oprire a fiecărui călător ce ajunge pentru prima dată în acest oraș. Aici se găsește uimitoarea Biserică Rosiz, Palatul Administrativ, strada Cloșca, Palatul Băncii Naționale, Palatul Cenad și strada Horia, a cărui punct de interes principal este Palatul Neumann, o clădire eclectică din două etaje, construită la comanda familiei de industriași Neuman. În capătul sudic al Bulevardului Revoluției ies în evidență impozantul hotel Ardealul, Biserica Romano-Catolică Sf. Anton de Padova și Teatrul Clasic “Ioan Slavici”, construite în stilul predominant acestei zone, stilul neoclasic.

Gara din orașul Arad

Gara din orașul Arad, numită și Gara Mare, este cea mai mare gară din județul Arad și una dintre cele mai importante gări din vestul țării.

Gara Arad a fost construită de către arhitectul arădean Lajos Szantay, lucrările la aceasta, începând în 1905 și finalizându-se în 1910.

În octombrie 1944, gara a fost puternic bombardată de către trupele germane, iar apoi a fost refăcută în 1950-1953.

Elev Țiboca Alesandru

TIMIȘOARA

Localizată în România de Vest, Timișoara este una dintre cele mai mari orașe ale țării, fiind fondată

în secolul al XIII-lea. Acolo, am vizitat mai multe atracții turistice cum ar fi Memorialul Revoluției, un muzeu despre Revoluția din 1989, Muzeul Banatului care prezenta o expoziție despre un arheolog și descoperirile lui și Muzeul de Artă care îți permite să vizitezi galerii de artă făcute de cetățenii romani locali din ultimele secole. Am fost atras și de unele locații mai naturale, cum ar fi Parcul Rozelor, care este unul din cele mai impresionante parcuri pe timp de primăvară, unde poți admira nenumarate soiuri de trandafiri după cum sugerează și numele. Alt loc natural vizitat ar fi Râul Bega, care se întinde de-a lungul orașului, fiind locul perfect pentru o plimbare relaxată. Un alt loc interesant a fost Piața Unirii, un loc plin de viață, cu multe terase și baruri de vizitat, dar și multe obiective de văzut cum ar fi catedrala catolică și monumentul trinității.

Elev Fazakaș Alex

“Călătorului îi stă bine cu drumul

TRANSFĂGĂRĂȘ

România este o țară foarte bogată, deoarece este presărată cu sute de obiective turistice. Unul dintre acestea este **Transfăgărășanul**, al doilea cel mai înalt drum de multe din România.

Denumirea de Transfăgărășan provine de la prefixul “Trans” și “Făgărăș”, deoarece drumul leagă Muntenia de Transilvania, străbătând Munții Făgărăș, cei mai înalți munți din România.

Transfăgărășanul a fost construit între anii 1970-1974 pe o lungime de aproximativ 151 km, cu eforturi imense din partea soldaților și a muncitorilor care au reușit să creeze un drum în creierul munților. Viețile omenești pierdute au fost foarte multe, oficial numărul fiind de 40 de morți, dar oamenii care au lucrat la acest drum povestesc de faptul că numărul celor decedați e de numărul sutelor. În urma acestor eforturi a rezultat unul din cele mai frumoase drumuri din România care a reușit să străbată munții și să croiască o cale între Muntenia și Transilvania. Cea mai înaltă altitudine la care ajunge drumul este de 2042 metri (în zona tunelului de la Bâlea). Odată ajunși pe platoul Bâlea, turiștii pot admira frumusețea drumului care urcă, șerpuind printre nesfârșitele piscuri ale munților.

“Călătorului îi stă bine cu drumul”

Tot aici ei se pot bucura de frumusețea Cascadei Bâlea situată între vârfurile Moldoveanu și Negoiu, la o altitudine de peste 1200 de metri. Aceasta este cea mai mare cascadă în trepte din România având o cădere de 60 de metri.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Pentru a-și încânta și mai mult privirile, vizitatorii au ocazia să viziteze și frumosul Bâlea Lac. Acesta, ca o mare de smarald, ca un ochi ascuns în inima munților, este un lac glaciar, format în circ glaciar, adică s-a format într-o depresiune înconjurată de masive muntoase înalte. Lacul este situat la o altitudine de 2040 de metri (cel mai înalt punct) are o lungime de 360 de metri, o suprafață de 4.6 hectare și o adâncime de aproximativ 11 metri

Pe timpul iernii drumul rutier este închis însă pentru a face

posibilă deplasarea până la lac, există telecabine. Acestea oferă oamenilor posibilitatea de a privi cele mai frumoase peisaje montane de iarna, munții acoperiți în totalitate de mantia albă de zăpadă și ici colo, presărat câte un pisc, arătând ca și un mic petec pe nesfârșita mare albă.

Elev Borodi Sara

Castelul Bánffy de la Bonțida

Castelul Bánffy de la Bonțida, care a fost cunoscut ca Versailles-ul Transilvaniei, este un ansamblu arhitectonic construit de familia Bánffy în comuna Bonțida, județul Cluj. Nucleul complexului de edificii este renașcentist, extinderile și modificările ulterioare au fost făcute în secolul al XVIII-lea în stil baroc, iar în secolul al XIX-lea în stil neoclasicist și stil romantic (galeria neogotică de la 1855). Ansamblul se află în prezent în proces de restaurare. În acea perioadă s-a discutat mult și

despre construirea parcului din jurul castelului. Bánffy Denes (primul care a venit cu ideea de a construi castelul) a dorit un parc în stil francez ca Parcul Versailles care este renumit pentru arhitectură să extraordinară. Alee

simetrice, terase lungi, atmosfera aerisită, sunt lucrurile care completează parcul făcându-l să pară unic.

Castelul de la Bonțida a avut mult de suferit în cursul secolului al XX-lea. În 1944 a fost transformat în spital de companie. Trupele germane l-au jefuit și devastat, ca răzbunare față de atitudinea politică a proprietarului acestuia, contele Miklos Bánffy, care inițiasse negocieri între România și Ungaria pentru ca ambele tabere să lupte împotriva Germaniei.

Clădirea a fost construită de către Dionisie Banffy al-II-lea, comite

de Dăbâca și Cluj. Acest castel a fost distrus parțial în perioada războaielor, fiind folosit în cele din urmă ca bază militară. Reabilitarea lui a început odată cu secolul XVII, când a fost și extins urmând modelul Renascentist.

Am vizitat acest obiectiv turistic pe data de 26 octombrie 2017, împreună cu colegii mei de clasă. A fost prima excursie pe care am avut-o cu clasa, atunci IX I. Pe drum, am aflat cateva date pe care nu le știam despre acest castel, dar cel mai mult m-a impresionat faptul că am aflat, de la Silvia Urian, mama unei colege, ca aici se organizează Electric Castle, un festival de muzică. În fiecare an, organizatorii festivalului încearcă să aducă o contribuție semnificativă în restaurarea castelului, pe care îl consideră: „casa festivalului Electric Castle”. De-a lungul celor 4 ediții desfășurate în anii precedenți, acoperișul a reușit să fie restaurat, mulțumită donațiilor.

Încă de când am intrat pe porțile castelului, am fost extrem de entuziasmat, deoarece simțeam că sunt într-un film istoric, cu regi, cu castele vechi, și încăperi secrete, cu tunele subterane și cu prințese care așteaptă să fie salvate.

din scânduri nu era atât de sigură din punctul meu de vedere, simțeam cum descopăr tot mai mult din istoria nescrisă a castelului. Am fost surprins să văd cât de autentic a rămas castelul, pentru că mi se părea că totul a fost lăsat așa cum a fost în momentul construcției, oferindu-i un aspect unic și plăcut. Mi-a plăcut și faptul că multe colege au fost speriate de aceasta autenticitate, deoarece erau și paianjeni pe pereți, iar pereții nu erau tocmai cei mai frumoși din punct de vedere vizual, așa că ele au preferat să stea departe de anumite încăperi, pentru a nu se speria și mai tare.

A fost o experiență plăcută să vizitez acest obiectiv turistic, unic prin aspectul său. Iar istoria sa, cu siguranță m-a făcut să apreciez mai

mult țara noastră și obiectivele ei.

Elev Șeptelici Adrian

Constanța,

La malul Mării Negre, în județul care poartă același nume, se află unul dintre cele mai vechi orașe atestate istoric din România, Constanța. Se situează în partea de sud-est a țării, pe coasta Mării Negre, într-o zonă lagunară la est, deluroasă la nord și în partea centrală, și de câmpie la sud și vest.

Orașul posedă cel mai mare port la bazinul Mării Negre și al patrulea ca mărime din Europa. Constanța este al cincilea oraș din țară, ca număr de locuitori, și este un punct de atracție turistic important al României.

Cazinoul din Constanța se află în centrul istoric al orașului, pe faleza din peninsulă. Este una dintre clădirile emblemă ale orașului. În vremea în care Cazinoul își trăia anii de glorie, clădirea avea amenajate la interior mai multe încăperi destinate diverselor activități de recreere, precum o sală de dans, două săli de jocuri de noroc, dar și două săli de lectură, unde vizitatorii puteau absorbi cu sete cele mai noi știri din presa locală și internațională. Marinari din toate colțurile lumii iubeau acest loc și se adunau pe terasa Cazinoului, alături de elita vremii. Astăzi, din

păcate, clădirea este în stare avansată de degradare la interior, deși s-a propus în nenumărate rânduri reabilitarea sa. Cazinoul din Constanța poate fi vizitat în zilele noastre doar la exterior, amintind de vremurile bune în care orașul era înfloritor.

Delfinariul din Constanța atrage turiști pe tot parcursul anului, fiind cel mai vizitat obiectiv din oraș. Așezat la intersecția bulevardului Mamaia cu strada Soveja, Delfinariul a fost deschis pentru prima dată publicului pe 1 iunie 1972, fiind la vremea respectivă primul muzeu de acest tip din România și din sud-estul Europei. Locul rămâne unic în țară și astăzi pentru spectacolele excepționale cu delfini, lei de mare sau pinguini

Partea de nord a municipiului, Mamaia, cea mai populată stațiune turistică de pe Litoral, se află pe malul unei lagune, având o plajă spectaculoasă de 7 km lungime, plajă care continuă cu alți

6 km pe teritoriul orașului Năvodari. Plaja foarte lungă, cu o lățime de până la 250 m, este acoperită cu un nisip foarte fin, parte mineral, parte cochilifer. De-a lungul acesteia se află multe magazine, restaurante și terase

Portul turistic Tomis este una dintre locațiile celebre ale orașului, atât pentru turiști, cât și pentru localnici. Indiferent de sezon, zona portului Tomis este alegerea pe care o fac cei care doresc să admire marea. Accesul către port se face prin intermediul unei străzi care coboară până în golf, chiar în zona în care se află o mulțime de yachturi luxoase și ambarcațiuni cu vele.

Pe malul
apei sunt
amenajate
numeroase
terase și
restaurante
care servesc
preparate

pescărești. Din portul Tomis pornește o șosea îngustă care, mergând pe marginea apei, va conduce către plajă.

Pentru mine, Constanța este un loc care mă impresionează de fiecare dată când îl văd și va rămâne întotdeauna un oraș surprinzător, plin de dinamism, care își primește oaspeții cu brațele deschise. Din punctul meu de vedere, acest oraș istoric are un farmec aparte, lăsând posibilitatea de a descoperi porturile vechi, clădirile cu poveștile lor, plajele cu nisip catifelat care însoțesc hotarul nesfârșit de apă, și nu în ultimul rând, atmosfera veselă și primitoare în orice anotimp.

Elev Runcan Roxana

CASTELUL BRAN

Castelul Bran este un monument istoric și arhitectonic situat în Pasul Bran-Rucăr, la 30 de kilometri de Brașov. Castelul Bran este construit pe o stâncă, într-un punct-cheie, din punct de vedere strategic. În prezent, în

muzeul de patru etaje sunt expuse colecții de mobilier, costume, arme și armuri, iar Domeniul Bran cuprinde, de asemenea, Parcul Regal cu cele două lacuri, *Casa de ceai*, *Casa administratorului* și *Casa Principesa Ileana*. Acest castel este unul dintre cele mai frumoase obiective turistice din Brașov, este un castel de poveste, un castel întâlnit numai în basme. Așezat pe o stâncă, din inima Munților Transilvaniei, și înconjurat de brazi verzi ca niște paznici tăcuți, este o capodoperă care a supraviețuit trecerii anilor.

Castelul este o clădire înaltă cu patru niveluri și cu niște turnuri înalte. De pe acoperișul castelului se vede orașul Brașov care este de o frumusețe nemaivăzută.

Priveliștea, văzută din castel, este ideală, este ceva atât de frumos, de unic, de special. Interiorul castelului este întunecat și rece care aduce o aura de mister. Plimbându-te prin el, misterul te învâluie și parcă te afli într-o lume inexistentă, o lume de vis, o lume a trecutului. Acesta are multe camere, camera reginei Maria, unde sunt prezentate hainele ei din acea vreme, o încăpere cu hainele lui Vlad Țepeș și sceptra, în altă cameră sunt haine ale Cavalerilor Templieri, pe hol sunt armuri de fier ale cavalerilor, ar-

mele lor puse pe pereți și stemele țării. În interiorul castelului te simți ca un călător în timp, fiecare obiect de acolo are o semnificație istorică profundă. Este minunat să știi că acel castel a fost locuit de soldați și avea atât rolul de vamă, cât și cel de fortăreață la granița estică a Transilvaniei destinată încercării de a opri extinderea Imperiului Otoman. Este de remarcant faptul că, acest castel a rezistat atâția ani și încă rezistă și în zilele noastre, însă în zilele noastre acesta este folosit doar ca și un obiectiv turistic.

Castelul Bran semnifică pentru noi o cheie istorică, o realizare măreață, o moștenire pe care o avem de la strămoșii noștri cu care putem să ne mândrim. Castelul Bran este una dintre destinațiile țării noastre care chiar merită să fie vizitată. Nu este ceva plictisitor, este o destinație interesantă, plină de povești istorice și de diferite mituri și legende, iar imaginea castelului și priveliștea văzută din castel sunt niște lucruri cu adevărat fantastice. Putem numi

acest castel "O lume de basm, în viața reală". Castelul Bran parcă te întoarce în timp, acest castel a rămas ca o capodoperă în țara noastră, un obiectiv turistic nemaipomenit, reprezentând un simbol al istoriei noastre.

Elev Lorinț Ana Maria

Memorialul Victimelor

Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței este format dintr-un muzeu situat în fosta închisoare politică din Sighetul Marmației și un Centru internațional de studii asupra comunismului cu sediul în București. Memorialul are ca scop reconstituirea și păstrarea memoriei unor popoare, în particular a celui român, cărora, timp de jumătate de secol li s-a indus în conștiință o istorie falsă. Închisoarea Sighet a fost construită în 1897, ca închisoare de drept comun, de către administrația austro-ungară. În august 1948 a devenit loc de detenție pentru un grup de studenți, elevi și țărani maramureșeni. În mai 1950 au fost aduși la penitenciarul Sighet peste o sută de demnitari din întreaga țară (foști miniștri, academicieni, economiști, militari, istorici, ziariști, politicieni), unii dintre ei condamnați la pedepse grele, alții nici măcar judecați.

Deținuții erau ținuți în condiții insalubre, hrăniți mizerabil, opriți de a se întinde ziua pe paturile din celulele fără încălzire. Nu aveau voie să privească pe fereastră (cei ce nu se supuneau erau pedepsiți să stea la „neagra” și „șura”, celule de tip carceră, fără lumină). Într-un târziu, la geamuri au fost puse obloane, încât se putea vedea numai cerul. Umilința și batjocora făceau parte din programul de exterminare.

Multe figuri importante ale României interbelice au murit aici în arest, inclusiv liderul Partidului Național Țărănesc, Iuliu Maniu (5 februarie 1953) sau Gheorghe Brătianu (24 aprilie 1953), iar dintre episcopi și preoți, aici și-au dat ultima suflare episcopul greco-catolic Ioan Suciu, episcopul Tit Liviu Chinezu, Valeriu Traian Frențiu și episcopul Anton Durcovici. În această imagine este reprezentată celula în care a murit Iuliu Maniu.

Fundația Academia Civică a preluat ruina fostei închisori în 1994, în vederea transformării ei în Memorial. Lucrările de reabilitare ale clădirii au durat până în anul 2000. Pentru că edificiul, vechi de un secol, era ruinat și plin de igrasie, a fost nevoie de refacerea fundațiilor, izolațiilor,

acoperișului, iar pereții interiori, care oricum fuseseră revopsiți și nu mai aminteau perioada anilor 50, au fost varuiți în alb. Fiecare celulă a devenit o sală de muzeu, în care, urmând acum o ordine cronologică, au fost amplasate obiecte, fotografii, documente, creându-se ambianța și documentația unei săli de muzeu.

Am vizitat acest loc în urmă cu câțiva ani, însă imaginea înfiorătoare și sumbră a ceea ce am văzut acolo mi-a rămas întipărită în minte pentru totdeauna. Am înțeles ce înseamnă ororile comunismului. **Mai mult decât un muzeu al ororilor comunismului, memorialul – amenajat în fosta închisoare politică – nu ne lasă să uităm ce a fost, tocmai pentru a nu repeta greșelie trecutului. Deși au trecut atâția ani de la acele atrocități, celulele inspiră încă durere. Odată pătruns într-o astfel de celulă te cuprinde un fior necontrolabil. Am rămas profund impresionată de Cortegiul Sacrificaților. Această operă este amplasată în curtea închisorii, lucrarea fiind formată din 18 statui ce înfățișează 18 corpuri umane care se îndreaptă spre un zid, un drum închis, fără orizont.**

În această operă sunt redată scurtele plimbări ale damnaților devenite pentru aceștia, singurul mod de a-și imagina libertatea, de a căuta adevărul și de a-l găsi pe Dumnezeu într-un spațiu unde lumina zilei nu putea fi văzută decât în timpul deplasării în curtea închisorii. Se

evocă nu numai izolarea umană, ci și solidaritatea, în ambianța celor mai inumane condiții determinate de ura sistemului și disprețul față de elita politică și intelectuală.

Memorialul de la Sighet este, așadar, un muzeu al tuturor închisorilor românești din comunism, un muzeu al terorii, un muzeu al mentalităților și al memoriei colective, evocând nu numai suferințe incredibile dintr-un penitenciar de tristă amintire, în care elitele neamului nostru au fost terorizate, ci și tragedia generală postbelică a spațiului geografic românesc în ansamblu.

Elev Cozac Diana

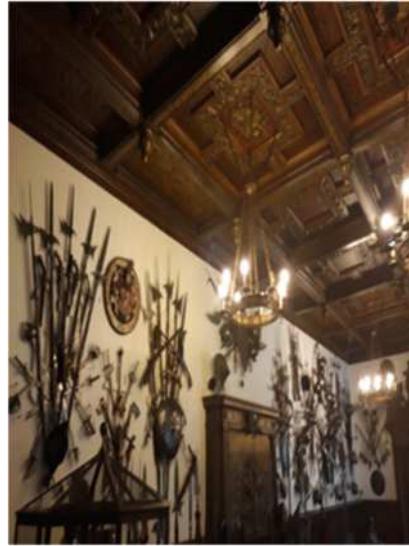
Castelul Peleş

Castelul Peleş este un palat situat în Sinaia, fiind construit ca reședință de vară a regilor României. Acesta a fost construit între anii 1873 și 1914. El este proprietate a Familiei Regale a României și adăpostește acum Muzeul Național Peleş. Este un edificiu foarte important al țării noastre și ne mândrim cu acesta. Are o arhitectură care pe mine m-a impresionat încă de când l-am văzut prima dată. M-a impresionat foarte mult aspectul său exterior, însă am rămas uimit și de ceea ce există în interior. Camera în care se aflau armele m-a impresionat cel mai mult, însă și celălalte camere au avut frumusețea lor prin formele care erau sculptate în lemnul de pe pereți și de pe tavane. La exterior am rămas foarte impresionat de superba grădină aflată în curtea palatului. Aceasta îi dă și mai multă splendoare întregului palat, această parte de natură schimbând mult aspectul pe care îl are întreaga curte a castelului. Castelul este amplasat într-o zonă superbă de la munte, astfel că este și mai bine pus în valoare.

Acest castel beneficiază de toate lucrurile pe care ți le-ai putea dori când vrei să îți petreci vara într-un loc frumos. Regii și celelalte familii regale care erau invitate la palat se puteau bucura de foarte multă frumusețe și de foarte mult confort. În interiorul castelului puteai să ai parte de tot felul de activități relaxante printre care și cititul, castelul având o mare bibliotecă. În interiorul castelului găsim și astăzi lucrurile pe care le-a folosit familia regală dar și o mulțime de alte lucruri expuse, din acea

periodă. Armele care existau atunci sunt expuse pe pereții castelului pentru ca lumea care îl vizitează să le poată admira. Am fost plăcut surprins să văd și armurile cavalerilor, dar și multe alte lucruri cum ar fi diferite medalii, elemente superbe de mobilier. Lucrurile din interiorul palatului sunt păstrate extrem de bine și acum, persoanele care întrețin castelul făcând o treabă foarte bună. Curtea și grădina sunt și ele la fel de bine întreținute, ba chiar am văzut că și acum se plantează flori în acea minunată grădină. Mi-a plăcut faptul că toată zona era foarte bine curățată și nu exista mizerie deloc în incinta castelului. Mă bucur că oamenii care îl vizitează păstrează și ei curățenia atât la interior cât și la exterior. Dacă voi mai ocazia o să mai vizitez acest castel pentru a mă mai putea bucura de frumusețea acestuia și cred că o să îl vizitez pe timpul verii pentru a putea admira și superba sa grădină cu flori.

Elev Săsărman Darius

PLAJA SĂLBATICĂ ȘUNCUIUȘ

Un loc ascuns, însă minunat, unde liniștea este regina și frumusețea naturală este regele. Un loc de care inima mea va rămâne atașată până când bătaile îi vor înceta. Plaja sălbatică de la Șuncuiuș, județul Bihor, trebuie neapărat să se găsească pe lista atracțiilor dumneavoastră turistice.

Plaja sălbatică, neștiută de multe lume, întruchipează un loc mirific, sigur, desprins parcă dintr-un basm, un loc din care nu ai mai vrea să pleci.

Peisajul oferit este unul care farmecă privirea, unul la care ai putea să privești ziua întreagă, fără a te plictisi. Vegetația bogată prezentă pe

această plajă îți dă parcă sentimentul de libertate, aer curat, viață lungă și prosperă. Cerul, de un albastru mirific, norii de un alb roial și verdele viu al naturii, formează un tablou, desprins parcă din grădina lui Dumnezeu. Drumul care duce la această destinație este

unul accesibil cu mașina și orice alt mijloc de transport, vara, locul fiind plin de copii care vin în expediții pe munte alături de dascălii lor. Astfel, pe timp de vară, singurele sunete care se aud sunt râsetele vii ale copiilor și ciripitul colorat al păsărelelor, care încântă puținii turiști prezenți pe plajă.

“Călătorului îi stă bine cu drumul

Comuniunea omului cu natura a făcut posibilă trecerea prin timp a acestei frumuseți de loc. Apa cristalină te răcorește după o plimbare pe munte, iar stânca de lângă lac te adăpostește la umbră și te primește cu brațele deschise în locul său secret, având o adâncitura în ea, unde

copiii iubesc să se ascundă de părinții lor.

Un loc în care parcă timpul stă pe loc, un loc magic, plin de simplitate, care te face să te simți rege, chiar și pentru o zi, asta reprezintă pentru turiști plaja sălbatică de la Șuncuiuș, jud. Bihor.

Elev Precup Ioana

Sfinxul din Munții Bucegi

Sfinxul din Munții Bucegi este un megalit antropomorf situat la 2216 m altitudine, în judetul Dâmbovița, pe teritoriul administrativ al comunei Moroeni. Originea numelui Sfinxului este datorată asemănării sale cu un cap uman, mai exact cu Sfinxul Egiptean, formarea lui fiind datorată eroziunii eoliene (vântului). Format dintr-un bloc mare de piatră ce a căpătat forma de astăzi într-un timp foarte îndelungat, Sfinxul din Bucegi, aflat pe platoul Bucegi, măsoară 8 metri în înălțime și 12 metri în lățime.

Asemănarea sa cu un Sfinx (dacă este privit din anumite unghiuri, marcate în jurul său), cât și legendele și istoria locului, au făcut ca această formațiune geologică să devină o atracție turistică importantă.

Apariție în filme

Sfinxul din Bucegi apare în filmul *Dacii* (1967), el fiind locul unde este jertfit Cotyso, fiul regelui dac Decebal (87-106 d.Hr). Această moarte ritualică este inspirată din informațiile lui Herodot (c.484 - c. 425 î.Hr.) privind religia geților: trimiterea ca sol la Zamolxe a celui mai curat dintre tineri prin aruncarea în 3 sulite, istoricii neștiind dacă această jertfă se mai aplică și în timpul lui Decebal.

În filmul *Haiducii lui Șaptecai* (1971), căpetenia de haiduci Anghel Șaptecai este prinsă de căpitanul de arnăuți Mamulos și dus pe hotarul țării, pe lângă formațiunile muntoase Sfinxul din Bucegi și Babele. În loc să-l ucidă, Mamulos îl trimite însă în Transilvania, amenințându-l că-i va ucide pe toți haiducii dacă Anghel se va întoarce în țară.

În perioada 1966-1968, arhitectul peruan Daniel Ruzo, observase că Sfinxul seamănă cu chipul principal dintr-un ansamblu sculptat într-o stâncă de pe podișul Marcahuasi, din Peru, numit „Monumentul Omenirii”: «Sfinxul nu reprezintă doar un singur chip, fiind înconjurat de altele, dar din rase diferite, precum și de capul unui câine, care are rol de străjer al unei comori aflată într-o „peșteră a tezaurului” în apropierea Omului».

Se spune că acest loc a fost centru energetic folosit pe vremuri de extraterestri, multe legende circulând prin părțile locului în acest sens. În imediata apropiere a Sfinxului se află o anume peșteră ce ar strânge mistere energetice deosebite. Aceste mistere energetice sunt atracția multor oameni pasionați de acest subiect. Alte zvonuri spun că tot aici ar exista o mină de uraniu, părăsită, ce nu mai este în funcțiune din al doilea război mondial.

Părerii personale

De mult timp îmi doream să vizitez acest loc, deoarece mi se pare foarte deosebit și unic. Mi se pare un adevărat miracol al naturii, fiind un loc care merită vizitat. Am fost plăcut surprinsă când am ajuns acolo datorită faptului că priveliștea era extraordinară, iar aerul era foarte curat. Singurul aspect care nu a fost pe placul meu a fost vântul foarte puternic de acolo, însă acest lucru se datorează altitudinii destul de ridicate. Cu toate acestea, Sfinxul din Munții Bucegi s-a ridicat la așteptările mele și consider că fiecare turist ar trebui să viziteze acest obiectiv turistic nemaivăzut altundeva în lume.

Elev Bătinaș Claudia

ISSN 2601-2405, ISSN-L 2601-2405